

Bemærkninger til forslaget

Ved vedtagelse af forslag om motiveret dagsorden af 10. maj 1984 udtalte folketinget:

»Idet folketinget bekræfter, at et restbeløb på 48 mill. kr. – der er en del af det samlede forsvarsbudget – udgår som en del af NATOs infrastrukturprogram og hverken direkte eller indirekte kan anvendes til raketopstillinger, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Hermed var der sat endegyldigt punktum for Danmarks bidrag til NATOs 572 nye atomraketter af typerne Cruise og Pershing II. Imidlertid fremgår det af forsvarsministerens svar til folketingets forsvarsudvalg af 18. maj 1983 på spørgsmål 51, at:

»Dansk bidrag til opstilling af omhandlede våben (atomvåben – forslagsstillernes tilføjelse) over NATOs fællesfinansierede infrastrukturprogram omfatter kun de særlige faciliteter, der er nødvendige til sikring, vedligeholdelse og opbevaring af våbnene. Disse faciliteter er tilvejebragt og vedligeholdt, siden de første nukleare våbensystemer blev opstillet i Vesteuropa i begyndelsen af 1960'erne. De samlede udgifter for Danmarks vedkommende udgør i perioden 1961–83 i alt ca. 52 mill. d. kr.«

I sit svar af 3. september 1984 på spørgsmål S 995 fra Thoft, se Folketingstidende 1983–84 (2. samling), forhandlingerne sp. 8117, oplyser forsvarsministeren følgende:

»Som en konsekvens af folketingets vedtagelse af dagsordenen af 10. maj 1984 er det danske infrastrukturbidrag til særlige faciliteter til brug for opstilling af mellemdistanceraketter blevet begrænset til et beløb af 26,7 mill. kr.

Med hensyn til øvrige eksisterende typer atom-

våben og fællesfinansieringen af særlige faciliteter til brug for disse henvises til min besvarelse af spørgsmålene nr. 50 og 51 i 1983. Det fremgår bl.a. heraf, at det danske infrastrukturbidrag til dette formål i perioden 1961–83 har andraget ca. 52 mill. kr.

For årene 1983 og 1984 er der programmeret projekter af denne art, som for Danmarks vedkommende vil medføre udgifter på henholdsvis 10 mill. kr. og 1,5 mill. kr.«

Det fremgår endelig af ministerens svar af 18. maj 1983 på spørgsmål nr. 50 fra folketingets forsvarsudvalg, at de atomvåbenfaciliteter, Danmark fortsat betaler til, vedrører INF-systemer som Pershing I samt atomvåbenbærende kampfly. Endvidere bidrager Danmark til kortrækkende systemer af typerne Lance og Honest John samt forskellige atomare luftforsvarssystemer og landminer. Af disse typer våben var der ifølge ministerens svar i 1983 en beholdning på ca. 6.000 atomare sprænghoveder.

Danmark har altså siden 1961 betalt til NATOs gamle atomraketter. Desværre er dette først kommet frem nu efter mere end 20 års forløb og på baggrund af direkte spørgsmål til forsvarsministeren.

Den eneste logiske konsekvens af 10. maj-dagsordenen, som endegyldigt direkte så vel som indirekte fjernede det danske bidrag til NATOs nye atomraketter, er at følge det op med en ganske tilsvarende beslutning om at stoppe det danske bidrag til NATOs gamle atomraketter.

Danmark bør hverken direkte eller indirekte bidrage til faciliteter til brug for atomare masseudryddelsesvåben.